Сергій Єсенін

По-осінньому стогне сова...

Перекладач: І.Пучка

По-осінньому стогне сова
Над роздоллям дорожньої рані.
Облітає моя голова
Золотисте волосся в'яне.
Польове на далеч "Ку-гу".
Здрастуй, матінко синя ялино!
Скоро місяць, скупавшись в снігу,
Сяде в чуб поріділий сина.
Скоро буду і я застигать.
Дзвоном зір насипаючи вуха,
Буде молодь без мене співать,
Не мене буде старість слухать.
Прийде з поля новий співець,
Ліс озветься нечуваним свистом.
По-осінньому віє вітрець,
По-осінньому шепче листя.